

אמא אווזה

צייר וכתב ג'.מ.קרונהיים (1810 – 1896)

אמא אווזה חיה בבית הכפרי יחד עם בנה ג'ק. ג'ק היה בחור נחמד, ולמרות שלא היה יפה במיוחד, הרי היה לו מזג טוב והיה חרוץ, וזה גרום לו להראות טוב יותר מאשר מחצית מהבחורים הצעירים האחרים. אמא אווזה הלכה עם מקל הליכה ארוך, חבשה כובע גבוה, נעלה נעליים בעלי עקב והצעף שלה היה תמיד לבן כשלג.

היו לה גם אווז ואווזה ששחו בבריכה ועל הקיר בבית ישב
ינשוף. אז כפי שאתם רואים הייתה זו משפחה טובה
ומאושרת. והאווז היה חזק מאוד! מתי שאמא אווזה רצתה
להגיע למקום מרוחק כלשהו עלתה על גבו של האווז והם
עפו מהר לכל מקום.

אבל האווזה שבבריכה מתה פתאום ואמא אווזה הרגישה
שהאווז שלה עצוב וגלמוד. לכן יום אחד שלחה את ג'ק
לשוק, כדי שיקנה שם את האווזה הטובה ביותר שרק יוכל
למצוא. ג'ק יצא מוקדם בבוקר והלך דרך היער. הוא לא פחד
משודדים ולכן הלך בנחת, עם מקל גדול של אמו על כתף.
האוויר הצח של הבוקר העלה את רוחו ובהיסח הדעת הוא
עזב את השביל ונכנס לעובי היער, שם השתעשע בדילוגים
הנה והנה עד שהבין כי תעה בדרך.

תוך ניסיונות למצוא ולחזור לשביל שמע פתאום צעקה. הוא
מיהר למקום ממנו היא נשמעה ושם בין העצים הבחין
באישה צעירה שניסתה להשתחרר מאיש רשע שרצה לקחת
את המעיל שלה. במכה חזקה עם מקלו גירש ג'ק את
הרשע, שברח בזעקות כאב ואחר כך הוא ניגש לאישה,
ששכבה על הארץ בוכה.

כאשר הצעירה הבינה שהשודד הסתלק כבר, מחתה את דמעותיה והודתה לג'ק על העזרה. היא אמרה שהיא בת בעל האחוזה שחי בבית לבן גדול, בפסגת הגבעה. היא ידעה היטב איך לצאת מהיער והובילה את ג'ק, וכשהגיעו לדרך ביקשה שג'ק יבוא בקרוב לבית אביה, כדי שיוכלו להודות לו על העזרה האצילה שלו.

אחרי שהלכה ג'ק מיהר לשוק. הוא הגיע לשם באיחור ורק אווזה אחת נותרה שם, כך שלא היו לו הרבה מה לבחור. אך הייתה זו אווזה טובה ויפה מאוד ולכן ג'ק קנה אותה מיד והתחיל לחזור הביתה. האווזה התנגדה תחילה שג'ק ישא אותה בידיו, אחר כך אמנם הלכה באיטיות ובארשת חמורה בדרך, אך פתאום ניסתה לעוף ולברוח.

אזי ג'ק תפס אותה בזרועותיו והחזיק אותה כך עד שהגיעו הביתה.

אמא אווזה שמחה מאוד כשראתה איזו ציפור טובה הביא בנה, והאווז שלה שמח עוד יותר. מאז הם חיו באושר עוד זמן מה.

ג'ק חלם לא פעם על הבחורה הצעירה היפה, אותה הציל ביער, והתחיל להיאנח במשך ימים. הוא רצה מאוד ללכת ולאחוז ולבקש את ידה של הצעירה, אך ידע כי הוא עני מדי והדבר לא יתכן.

הוא הזניח את הגן, לא דאג יותר לאווז שלהם ולא שם לב בכלל על האווז היפה. אך יום אחד, כאשר עבר ליד הבריכה ראה ששניהם, האווז והאווז מקימים רעש גדול, ונראים שמחים מאוד. הוא ניגש אליהם והופתע כשראה על חוף הבריכה ביצת זהב גדולה.

הוא לקח אותה והביא לאמו וזו אמרה "לך בני לשוק, מכור את הביצה ואז תהיה די עשיר כדי לבקר אצל בעל האחוזה." ואכן ג'ק מכר את הביצה, למרות שהסוחר רימה אותו ונתן לו רק מחצית מערכה. אך היה זה מספיק כדי שג'ק יוכל לקנות לו בגדים יפים, שבהם הוא הלך לבקר את בעל האחוזה.

שני משרתים עמדו שם בכניסה, מלובשים בהידור, אחד נראה חזק ובריא, שני מטופש ורדום למחצה. כשג'ק אמר שהוא רוצה לראות את בעל האחוזה הם צחקו ממנו ולעגו לבגדיו ביפים. אך ג'ק נתן לכל אחד לירה אחת תשר והם מהר מאוד הביאו אותו לפני האדון שלהם. בעל האחוזה היה איש עשיר מאוד וגם גאה ושמן. תחילה הוא בכלל לא שם לב לג'ק, אך כשזה הראה לו את שק הזהב שלו וביקש את בתו לאישה, הוא התרגז מאוד והורה למשרתיו לזרוק את ג'ק לבריכת ביוב. אלא שלא הייתה זו משימה פשוטה כי ג'ק היה חזק והתנגד לכך היטב וגם האישה הצעירה באה וביקשה מאביה להניח לו. זה גרם לג'ק להתאהב בה עוד יותר, והוא הלך הביתה נחוש בדעתו לזכות בה בכל זאת.

האווזה הנהדרת עזרה לו בכך מאוד, כי מדי יום הטילה ביצת זהב וג'ק מכר את הביצים, הפעם ביתר שכל ובמחיר מלא. הוא לא נתן שירמו אותו ובמשך הזמן נעשה אדם עשיר, אפילו יותר מבעל האחוזה בעצמו. עושרו התפרסם בכל הסביבה ובסוף בעל האחוזה קיבל את ג'ק כחתנו. אחרי החתונה אמא אווזה עלתה על האווז שלה ועפה אתו ליערות. את הבית השאירה לג'ק ולאישתו הצעירה ויפה, והם חיו שם עוד שנים רבות באושר ועושר.